

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 18. December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3745 fig.).

Formanden: Jeg skal bemærke, at i Forbindelse med dette Lovforslag vil det ogsaa være tilladt at omtale det følgende Lovforslag paa Dagsordenen, som staar i nær Forbindelse dermed.

P. G. C. Jensen: Ved Loven af 18. December 1897 blev der aabnet en Adgang, som vi ikke tidligere havde haft, til at faa optaget Bevis i Udlandet, baade i civile Sager, altsaa i Sager, som en enkelt Person anlagde, og ogsaa efter Retternes Forlangende. Det var en meget priselig Lov, som er udsprungen af en Konvention, som var truffen mellem forskellige Lande, hvorefter man, under Forudsætning af Gensidighed, kunde faa saadanne Bevisligheder foretagne i de Lande, som deltog i Konventionen.

Dette Lovforslag gaar nu ud paa at gøre en Forandring eller rettere give et Tillæg til den nævnte Lov. Men Lovforslaget gaar ikke ud paa at gøre Forandring i Reglerne om den private Adgang til at faa Bevis optaget i Udlandet; Lovforslaget indskrænker sig derimod til at indføre et Tillæg til Bestemmelserne om, hvorledes Retterne, Domstolene, i det ene Land, som hører med til Konventionen, kunne faa optaget Bevis i det andet Land, som ligeledes hører dertil, og disse Regler ere, antager jeg, hensigtsmæssige. Jeg mener, at Hensigten med Bestemmelsen er den, at man skal kunne fremskynde Behandlingen af saadanne Sager. Lovforslaget gaar jo nemlig ud paa, at medens man hidtil ikke har kunnet faa en saadan Med-

virkning fra fremmede Retter uden ved Henvendelse til Justitsministeriet, gennem Justitsministeriet, skal man nu kunne faa det ogsaa ad anden Vej; saa at man ikke behøver at gaa igennem Justitsministeriet og gaa den diplomatiske Vej, som følger dermed, hvilket tager temmelig lang Tid, men Retterne skulle nu kunne henvende sig direkte til hverandre. Jeg antager, at dette vil blive optaget i Overenskomsten, hvortil der sigtes i § 1, og naar det er Tilfældet, vil disse Sagers Behandling kunne fremskyndes ikke saa lidt. Dette anser jeg for en ikke ringe Fordel.

Foruden dette gaar § 1 ud paa, at Anmodninger af denne Beskaffenhed skal efterkommes uden Gebyr eller Omkostninger af nogen Art; det er i alt Fald det, som ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget staar i Konventionen. Men jeg er ganske vist noget i Tvivl om, hvorvidt man har udtrykt det paa heldig Maade i § 1, 2det Stykke, naar man siger: „Foretagelsen af saadanne Retshandlinger finder Sted efter Reglerne for Sager, i hvilke fri Proces her i Landet er meddelt“. Thi vel forholder det sig saaledes, at man ikke har nogen Omkostning eller noget Gebyr i Sager, i hvilke fri Proces er meddelt, men i disse Sager er det Regelen, at der skal beskikkes en Sagfører, og det kan dog ikke være Meningen, at de fremmede Retter skulde kunne fordre, at disse Sager skulde behandles fuldstændig efter Reglerne for Sager, i hvilke fri Proces her i Landet er meddelt, og altsaa saa kunne fordre her beskikket en Sagfører til at varetage deres Tarv. Jeg antager, at det, jeg her har nævnt, er overset, og jeg tror derfor, at det vilde være heldigere at udtrykke Regelen saaledes, som den staar i selve Konventionen, og som det er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Den følgende Paragraf, § 2, gaar ud paa, at Domme og Retskendelser, hvorved en Person i Udlandet er bleven dømt til at betale Sagsomkostninger i en Sag, han har anlagt i det fremmede Land, eller i en Sag, i hvilken han intervenserer altsaa, efter at Sagen er anlagt af andre, er traadt ind for at nedlægge Paastand — at saadanne Domme og Retskendelser skulle kunne fuldbyrdes her i Landet. Det har hidtil jo ikke kunnet ske paa anden Maade end derved, at man maatte tage en Dom her i Landet. Man maatte altsaa skaffe den fremmede Dom Retskraft her i Landet ved at indbringe den for de danske Domstole. Det er den Fremgangsmaade, som nu følger, og jeg kan vel sige, at for